

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 28CoCsp/6/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2222201010
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Tischlerová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2222201010.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Tischlerovej a členov senátu Mgr. Lucie Mizerovej a JUDr. Petra Dumana, v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, zastúpeného advokátom: JUDr. Ján Šoltés, so sídlom Mýtna 48, Bratislava - mestská časť Staré Mesto, proti žalovanej: A. B., nar. X.XX.XXXX, bytom C. D. XXX/XX, E., o zaplatenie 2.774,61 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 9. marca 2023 č.k. 20Csp/20/2022-142, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie r u š í a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. žalobu zamietol a výrokom II. žalovanej nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznal. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 9, § 54a, § 100 ods. 1, § 101, § 103, § 565, zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“ alebo „OZ“), § 2 písm. d/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoSÚ“).

2. Vecne dôvodil, že žalobou doručenou súdu 27.3.2022 sa právny predchodca žalobcu (VÚB, a.s., IČO: 31 320 155) domáhal uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť mu sumu 2.774,61 eura s príslušenstvom. Žalobu odôvodnil tým, že jeho právny predchodca (Consumer Finance Holding a.s., IČO: 35 923 130) uzavrel so žalovanou zmluvu o pôžičke, na základe ktorej jej poskytol pôžičku vo výške 2.800 eur. Žalovaná mala pôžičku splácať v pravidelných 120-tich mesačných splátkach po 50,28 eura, pričom celkovo mala uhradiť 6.033,60 eura. Túto povinnosť však riadne neplnila, preto bola pôžička zosplatnená. Žalovaná do podania žaloby uhradila len 1.055,88 eura, pričom mala uhradiť 3.830,49 eura; rozdiel je predmetom žalobného nároku. Počas konania došlo k postúpeniu pohľadávky na súčasného žalobcu; zmenu žalobcu pripustil súd prvej inštancie uznesením z 21.10.2022.

3. Žalovaná sa k žalobe písomne nevyjadrila, na pojednávaní uviedla, že úver splácala, kým bola zamestnaná. Následne ochorela a už nemohla pracovať, rok bola práceneschopná, ďalší rok na invalidnom dôchodku a následne nastúpila do starobného dôchodku. Poberá len 418 eur, z čoho sa jej 52 eur zráža na iný úver (exekúcia). Býva sama v obecnom nájomnom byte, nájomné predstavuje 200 eur mesačne, okrem toho má ďalšie náklady. Iný príjem okrem starobného dôchodku nemá a zamestnať sa pre trvanie ochorenia nemôže.

4. Na základe vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu ako dodávateľom (veriteľom) a žalovanou ako spotrebiteľom (dlžníkom) došlo k uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle § 52 a nasl. OZ, a teda sa riadi aj režimom tohto zákona. Keďže dlžník svoj dlh riadne neplnil, veriteľ využil dojednané

právo (§ 565 OZ) odstúpiť od zmluvy (t. j. zosplatiť úver; list 23.8.2019). Urobil tak po predchádzajúcom upozornení (list z 27.6.2019), z ktorého vyplýva, že v čase jeho vyhotovenia žalovaná meškala s tromi splátkami (dlžná suma 150,84 eura, jedna splátka 50,28 eura). Keďže splátky boli splatné k 20. dňu v mesiaci, ku dňu zosplatenia úveru musela byť žalovaná viac ako tri mesiace v omeškaní so splátkou splatnou 20.3.2019 (pretože od tohto dňa do 27.6.2019 uplynuli viac ako tri mesiace; § 53 ods. 9 OZ). K zosplateniu úveru teda došlo pre omeškanie práve s touto splátkou. Odo dňa splatnosti (zročnosti) tejto splátky tak začala plynúť trojročná premlčacia doba celého dlhu (§ 103 OZ), ktorá uplynula 20.3.2022. Žaloba bola podaná 27.3.2022, teda po jej uplynutí. Na základe uvedeného súd prvej inštancie v zmysle § 54a Občianskeho zákonníka žalobu zamietol.

5. V časti o trovách konania súd prvej inštancie rozhodnutie odôvodnil ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), vecne tým, že v spore úspešná žalovaná si nárok na náhradu trov konania neuplatnila, preto jej ho súd nepriznal.

6. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca s návrhom na jeho zmenu tak, že odvolací súd žalobe v celom rozsahu vyhovie. Odvolanie odôvodnil § 365 ods. 1 písm. h/ CSP. Dôvodil, že súd prvej inštancie zamietol žalobu z dôvodu uplynutia 3-ročnej premlčacej doby aplikujúc ust. § 103 druhá veta a § 54a OZ. Počiatok behu premlčacej doby celého žalobcom uplatneného nároku súd prvej inštancie aplikoval od splátky splatnej dňa 20.3.2019, t.j. od prvej neuhradenej splátky úveru. Rozhodnutie súdu prvej inštancie nie je správne. V konaní bolo preukázané, že z dôvodu porušenia platobnej disciplíny právny predchodca žalobcu predžalobnou upomienkou z 27.6.2019 vyzval žalovanú na zaplatenie omeškaných splátok v lehote do 5.8.2019 s upozornením, že v prípade ich neuhradenia je oprávnený úver zosplatiť. Keďže žalovaná dlžné splátky úveru nezaplatila, právny predchodca žalobcu listom z 23.3.2019 úver predčasne zosplatiť ku dňu 19.8.2019. Súd prvej inštancie však na premlčanie aplikoval nesprávnu právnu normu § 103 druhá veta OZ. V predmetnom spore mal aj vzhľadom na ustálenú súdnu prax Najvyššieho súdu SR (rozhodnutia sp. zn. 4Cdo/132/2021, 7Cdo/268/2020, 5Cdo/26/2022) aplikovať ustanovenie § 101 OZ. Jeho aplikáciou by mal za preukázané, že žalobcom uplatnený nárok premlčaný nie je. Premlčacia doba totiž začala plynúť dňa 20.8.2019 a žaloba bola podaná pred jej uplynutím dňa 27.3.2022.

7. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadřila.

8. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom – stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozsudku súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP), preskúmal rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné zrušiť s použitím ust. § 389 ods. 1 písm. b/ a c/ CSP a podľa § 391 ods. 1 CSP vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

9. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na uplatnené odvolacie dôvody a na odôvodnenie preskúmaného rozsudku bolo posúdiť, či súd prvej inštancie na základe ním vykonaného dokazovania a realizovaného právneho posúdenia veci rozhodol vecne správne, pokiaľ žalobu žalobcu v celom rozsahu z dôvodu premlčania práva žalobcu zamietol, keď dospel k záveru, že ku dňu zosplatenia úveru musela byť žalovaná viac ako tri mesiace v omeškaní so splátkou splatnou 20.3.2019 (pretože od tohto dňa do 27.6.2019 uplynuli viac ako tri mesiace; § 53 ods. 9 OZ) a k zosplateniu úveru došlo pre omeškanie práve s touto splátkou, odo dňa splatnosti ktorej začala plynúť trojročná premlčacia doba celého dlhu (§ 103 OZ), ktorá uplynula 20.3.2022, pričom žaloba bola podaná 27.3.2022.

10. Žalobca v odvolaní namietal nesprávne právne posúdenie súdom prvej inštancie, keď na premlčanie aplikoval nesprávnu právnu normu § 103 druhá veta OZ, pričom v predmetnom spore mal aj vzhľadom na ustálenú súdnu prax aplikovať ust. § 101 OZ. Tieto odvolacie námietky vyhodnotil odvolací súd ako dôvodné.

11. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho však interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

12. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

13. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

14. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

15. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

16. V súvislosti s posudzovaním začiatku plynutia premlčacej doby odvolací súd upriamuje pozornosť na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29.11.2022 sp. zn. 7Cdo/268/2020, publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR pod č. R 29/2023. Z uvedeného rozhodnutia plynie, že veriteľ sa na súde mohol po prvý raz domáhať svojho práva prvý deň nasledujúci po uplynutí trojmesačnej doby plynúcej od omeškania spotrebiteľa so splnením splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatným celý dlh (za súčasného splnenia upozornenia na zosplatnenie). Práve tento deň je teda najskorším dňom, kedy sa právo mohlo vykonať po prvý raz (§ 101 Občianskeho zákonníka), čo v danom kontexte znamená, že tento deň je aj začiatkom premlčacej doby práva požadovať splnenie celého dlhu, čím sa naplní i zámer zákonodarcu, aby premlčacia doba pri zosplatnení celého dlhu nezávisela od vôle veriteľa (§ 103 Občianskeho zákonníka). Najvyšší súd uzavrel, že podľa § 103 Občianskeho zákonníka plynie pri strate výhody splátok premlčacia doba celého zvyšného dlhu už od splatnosti splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatný celý dlh. Inak je tomu ale pri strate výhody splátok v spotrebiteľských vzťahoch, v ktorých podľa § 53 ods. 9 (všeobecne) začne premlčacia doba plynúť prvý deň nasledujúci po uplynutí troch mesiacov od omeškania so splnením splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatným celý dlh za podmienky, že v lehote uvedených 3 mesiacov od omeškania uplynula tiež 15 dňová lehota na upozornenie spotrebiteľa. Až vtedy sa totiž môže veriteľ s úspechom obrátiť na súd po prvý krát (§ 101 Občianskeho zákonníka).

17. V nadväznosti na uvedené odvolací súd vyhodnotil ako dôvodnú námietku žalobcu o nesprávnom právnom posúdení veci súdom prvej inštancie, ktorý začiatok plynutia premlčacej doby v prejednávanej veci zistil a posúdil nesprávne.

18. Podľa § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

19. Zákon (CSP) venuje zvýšenú pozornosť odôvodneniu súdneho rozhodnutia, normovaním jeho obsahových náležitostí. Ide o návod čo má odôvodnenie rozhodnutia súdu obsahovať, keďže má význam z hľadiska prostriedku kontroly správnosti rozhodnutia, a to zo strany účastníkov konania (strán sporu), ako i súdu vyššej inštancie, ktorý ho bude preskúmavať, ale aj zo strany verejnosti.

20. Ústavný súd Slovenskej republiky v zhode s rozhodovacou praxou Európskeho súdu pre ľudské práva stabilne judikuje, že povinnosť súdu odôvodniť svoje rozhodnutie neznamená automaticky povinnosť poskytnúť podrobnú odpoveď na každý nastolený argument. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (porov. napr. sp. zn. II. ÚS 44/03, III. ÚS 209/04, I. ÚS 117/05, III. ÚS 191/2013). Rozsah povinnosti odôvodniť súdne rozhodnutie sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí byť analyzované s ohľadom na okolnosti každého prípadu (porov. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 17. marca 2016 sp. zn. 4Cdo 163/2015).

21. Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ústavný zákon č. 460/1992 Zb. v znení neskorších ústavných zákonov), čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ústavný zákon č. 23/1991 Zb.), čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ľudských právach (oznámenie FMZV č. 209/1992 Zb.) je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obrany proti takémuto uplatneniu. Vyjadruje to aj znenie ustanovení § 220 ods. 2, podľa ktorých v odôvodnení rozsudku má uviesť súd podstatný obsah prednesov, stručne a výstižne vyložiť, ktoré skutočnosti mal preukázané a ktoré nie, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov spravoval a posúdiť zistený skutkový stav podľa príslušných ustanovení, ktoré použil.

22. Občianskoprávne kolégium Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prijalo stanovisko (Zbierka stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov č. 1/2016), podľa ktorého nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania, avšak výnimočne, ak písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. (odňatie možnosti konať pred súdom).

23. V odôvodnení rozhodnutia má súd náležite vysvetliť, ako sa vysporiadal s rozhodujúcimi a zistenými skutočnosťami a na akom základe prijal právne závery. Preto ak je rozhodnutie súdu prvej inštancie nepreskúmateľné, lebo neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov, na základe ktorých súd rozhodol, prichádza do úvahy iba zrušenie rozhodnutia a vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie (rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 226/03).

24. Odvolací súd na základe vyššie uvedeného dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie nezodpovedá vyššie uvedeným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Súd prvej inštancie neposkytol dostatočný argumentačný základ, ktorý by mohol odvolací súd preskúmať, pre svoj záver o premlčaní práva žalobcu na zaplatenie žalovanej sumy.

25. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie vo veci samej podľa § 389 ods. 1 písm. b/, c/ CSP, zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP). Nesprávnym procesným postupom totiž súd prvej inštancie znemožnil strane, aby uskutočňovala svoje procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a tento nedostatok nebolo možné napraviť v konaní pred odvolacím súdom (ktorý nenahrádza postup súdu prvej inštancie). Navyše súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia nesprávne zistil skutkový stav veci, ktorý bol podstatný pre ustálenie začiatku plynutia premlčacej doby uplatneného práva žalobcu.

26. Súd prvej inštancie v ďalšom konaní, viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP), bude rešpektovať základné princípy CSP o spravodlivosti ochrany porušených práv a právom chránených záujmov tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty, vrátane naplnenia legitímnych očakávaní strán. Pri písomnom vyhotovení súdneho rozhodnutia bude súd prvej inštancie, v intenciách vyššie uvedeného právneho názoru odvolacieho súdu, postupovať v súlade s ustanoveniami CSP a preskúmateľným spôsobom vyjadriť skutkové zistenia a právne závery pri rozhodovaní o nároku žalobcu. Súd prvej inštancie opätovne vykoná dokazovanie za účelom ustálenia začiatku plynutia premlčanej doby v prejednávanej veci, vysporiada sa s argumentami žalobcu, v nadväznosti na to opätovne posúdi otázku začiatku plynutia premlčacej doby uplatneného práva žalobcu na zaplatenie žalovanej sumy. Na základe riadne vykonaného dokazovania potom vec právne posúdi najmä s prihliadnutím na ustálenú súdnu prax (R 29/2023) a vo veci opätovne rozhodne.

27. Súd prvej inštancie pri písomnom vyhotovení rozhodnutia bude dbať na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo určité a presvedčivé, s uvedením obsahových náležitostí podľa § 220 ods. 2 CSP, vrátane uvedenia použitých prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal a ako ich vyhodnotil, prípadne prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vysporiada aj so špecifickými námietkami strán konania

28. Svoj právny záver zdôvodní zo zákonných hľadísk, ktoré v danej veci prichádzali do úvahy a stranám konania dá odpoveď na podstatné a relevantné argumenty, aby riešenie konkrétneho právneho problému bolo jasné a zreteľne dané (porov. rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 193/06, III. ÚS 198/07).

29. V novom rozhodnutí o veci rozhodne súd prvej inštancie i o trovách tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

30. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP). Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie,

lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).